

De Geus

uitgevoerd met rijksmiddelen en met behulp van een landelijk projectbureau. De experimenten die waren gericht op lokale oplossingen en zijn uitgevoerd door lokale betrokkenen, hebben zoveel inzicht opgeleverd dat lokale partijen aan de slag kunnen met de oplossingen die daaruit naar voren zijn gekomen. Dit wil zeggen dat er geen landelijke experimenten meer nodig zijn om nieuwe wegen te vinden. Er is een aantal aansprekende opties waarmee de lokale autoriteiten aan de slag kunnen.

De experimenten zijn gefinancierd uit rijksmiddelen. Het is aan lokale partijen om daar het belang van in te zien. Zij kunnen een beroep doen op cofinanciering via ESF.

Kort samengevat zijn dit de plannen. Ik heb de Kamer daarover geïnformeerd tijdens een algemeen overleg en ook in een brief naar aanleiding van dit overleg. Ik besef dat ik niet tegemoet kom aan de wens van mevrouw Tonkens, maar dit wordt veroorzaakt door een verschil van mening. Ik ontraad de Kamer om te kiezen voor een apart landelijk beleidskader voor dit beleidsterrein.

In de motie-Tonkens/Stuurman wordt gevraagd om een inventarisatie van knellende en innovatiebelemmerende regelgeving. Mijn collega van OCW is hier al druk mee aan de slag. Ik heb de Kamer hierover geïnformeerd in de brief die ik in aansluiting op het algemeen overleg heb geschreven. Er is een project knellende wet- en regelgeving dat is gericht op de regelgeving voor onderwijs, welzijn, peuterspeelzaalwerk en kinderopvang. Inmiddels is er een onderzoek opgezet om specifiek inzicht te verkrijgen in de door gemeenten en instellingen ervaren knellende wet- en regelgeving van het Rijk die hen belemmert in het bewerkstelligen van samenhangende voorzieningen voor 0- tot 12-jarigen. Dit onderzoek zal dit kwartaal worden afgerond. Daarna zal de regering haar standpunt bepalen. Dit zal door de minister van OCW aan de Kamer worden aangeboden omdat zij verantwoordelijk is voor dit beleidsterrein, maar er is een goede onderlinge afstemming. De resultaten van het beleid hangen immers samen met het realiseren van mijn beleidsdoelstellingen voor de werkgelegenheid van vrouwen.

Mevrouw **Tonkens** (GroenLinks):

Wat de minister zegt over de samenhang tussen onderwijs, welzijn, peuterspeelzalen en kinderopvang, vind ik mooi. Hij weet echter net zo goed als ik dat dagindeling en dagarrangementen veel meer inhouden dan dat. Het gaat ook om ruimtelijke ordening, multifunctionele centra, welzijnsbeleid in bredere zin en verkeer. In dat kader heb ik gevraagd naar het opheffen van klemmende regelgeving. De vraag is dus breder dan het antwoord van de minister.

Minister **De Geus**: Ik heb ook niet alles verteld wat in het onderzoek zit. In de informatie die ik hier heb, staat bijvoorbeeld: "Zo stuit men bij de inrichting van multifunctionele ruimten op de relatief strenge normen die voor de kinderopvang gelden. Bij de multidisciplinaire inzet van personeel leveren de verschillen tussen diverse CAO's problemen op." Het wordt dus wel degelijk breder bekeken. Indien men reële knelpunten tegenkomt, zal men uiteraard niet zeggen: daar gaan wij niet op in want dat is onze taak niet. Natuurlijk moet het wel gaan om relevante knelpunten. Ik stel me voor dat als het onderzoek er is en mijn collega het heeft aangeboden, de Kamer de gelegenheid heeft om zo nodig de reikwijdte en de beperktheid van het onderzoek aan de orde te stellen.

In de laatste motie is gevraagd om een initiërende rol bij het afsluiten van convenanten: nieuwe kwantitatieve doelstellingen voor het aantal af te sluiten convenanten en de instroom van herintredende vrouwen. Het afsluiten van convenanten is in principe de verantwoordelijkheid van de betrokken partijen. Uit CWI-informatie blijkt dat het aantal vacatures voor deeltijdwerk is toegenomen, wat zorgt voor een betere dynamiek op de arbeidsmarkt. In dat licht is het niet noodzakelijk om daarenboven convenanten af te sluiten. Een aantal partijen bleek geïnteresseerd om de instroom te bevorderen. Op basis van de huidige cijfers zien wij echter geen noodzaak om dit in formele zin met convenanten te beleggen.

Mevrouw **Stuurman** (PvdA): Over de emancipatiemonitor komen wij later nog te spreken. Bij het doorlezen daarvan constateerde ik echter tendensen die mij niet lekker zitten. De convenanten hebben bewezen dat

zij het herintreden van vrouwen vergemakkelijken. Waarom wordt daarmee niet gewoon doorgegaan? Uit de stukken blijkt dat alle hulp belangrijk is. Ik snap niet waarom het zou moeten stoppen. Het gaat de goede kant op, dus laat de minister daarmee doorgaan.

Minister **De Geus**: Het aantal vacatures voor deeltijdwerk neemt weer wat toe. In dat kader moet worden gekeken naar: wat zou vrouwen en mannen kunnen verhinderen om die deeltijdfuncties te aanvaarden? Die verandering bestaat niet uit het ontbreken van een convenant maar uit heel praktische zaken zoals kinderopvang, zorgverlof en ouderschapsverlof. De laatste maanden hebben wij in dat verband concrete maatregelen genomen. Ik zie niet in hoe het doorgaan met het afsluiten van convenanten een rol zou kunnen spelen. Ik wil er best naar kijken, maar ik zeg nu niet toe dat wij op die weg zullen voortgaan.

Mevrouw **Stuurman** (PvdA): De minister gaf aan dat hij er wel naar wil kijken. Op welke termijn kan ik daarover iets verwachten?

Minister **De Geus**: Het lijkt mij goed om dat punt te betrekken bij het eerstvolgende overleg over de participatie van vrouwen op de arbeidsmarkt. Ik weet niet precies voor wanneer dat is gepland, maar ik dacht wij daarover in de komende maanden zouden spreken.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Wij stemmen volgende week over de ingediende moties.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Aan de orde is de behandeling van:
- **het verslag van een algemeen overleg met de minister van Justitie over letselschade (29800-VI, nr. 69).**

De beraadslaging wordt geopend.

De heer **Wolfsen** (PvdA): Voorzitter. Een voortgezet algemeen overleg vindt alleen plaats ter afronding van

Wolfsen

een aantal overleggen die al geweest zijn. Wij willen in vervolg op die overleggen een motie indienen. Ik begin met die motie, want zij bevat zowel een compliment als een aanmoediging en een aantal vragen. Het meeste spreekt voor zich.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat schaderegeling-processen met betrekking tot ernstiger letselschade te vaak stroef verlopen;

overwegende dat dat onnodig frustrerend, belastend, duur en zelfs traumatiserend kan zijn voor de slachtoffers;

steunt de minister in zijn streven om procedures sneller en minder duur, conflictueus en belastend te laten verlopen;

waardeert zeer dat er door verzekeraars en anderen al diversie initiatieven zijn genomen;

erkent dat ook een mentaliteitsverandering noodzakelijk lijkt;

acht het noodzakelijk dat er meer inzicht in en kennis van de duur van rechterlijke procedures beschikbaar komt;

verzoekt de minister:

- te doen onderzoeken waarom partijen soms zo laat naar de rechter stappen, wat daarbij als drempel wordt ervaren, en hoeveel gerechtelijke procedures langer duren dan 1, 2, 3 en meer jaren en wat daarvan de oorzaken zijn;
- te bewerkstelligen dat verzekeringsmaatschappijen inzicht geven in de duur van procedures;
- om de wens van velen om de expertise enige tijd te bundelen in een of meer landelijk gespecialiseerde kamers te bespreken met de Raad voor de rechtspraak;
- het nodige te doen om te bewerkstelligen dat verzekeraars niet-gerechtelijke procedures na verloop van 3 jaar voor een tussentijdse evaluatie melden bij de Ombudsman Verzekeringen of een andere neutrale derde die dan óf zou kunnen bemiddelen óf partijen zou kunnen

begeleiden in bijvoorbeeld een 96-Rechtsvorderingprocedure voor de kantonrechter met betrekking tot de kwesties die partijen nog verdeeld houden;

- te komen met voorstellen die kunnen leiden tot het beschikbaar komen van meer onafhankelijke medisch deskundigen;
- te bevorderen ± zo nodig met behulp van wetgeving ± dat slachtoffers door verzekeraars altijd een voorschot krijgen uitgekeerd wanneer over een deel van de claim overeenstemming is bereikt;
- voorstellen te doen over hoe de Tilburgnormen een bijdrage kunnen leveren aan een versnelde afwikkeling en de wijze waarop ze zullen worden gehandhaafd,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Wolfsen, Van Vroonhoven-Kok en Van der Laan. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 102 (29800-VI).

De heer **Wolfsen** (PvdA): Voorzitter. Ik geef graag nog een korte toelichting. Het is een uitgebreide motie, omdat het eigenlijk ook wel een samenvatting is van wat er al is besproken. Veel zaken gaan goed, maar met name de ernstige zaken duren nogal lang. De minister is al met veel dingen aan de slag gegaan en de verzekeringsmaatschappijen eveneens. De motie is hier en daar wat opener geformuleerd. Soms ligt de schuld immers bij de verzekeringsmaatschappijen en soms ook bij de partijen zelf, als deze te lang vasthouden of een onnodige hoge claim willen indienen. Het is dus een aanmoediging aan beide partijen voor de initiatieven die al lopen, maar ook een nadrukkelijk verzoek aan de minister om daar waar het mogelijk is, een versnelling van zaken te bewerkstelligen. De punten waarop dat kan, zijn genoemd in de motie.

Minister **Donner**: Voorzitter. Dank voor het complimenteuze deel van de motie. Dank ook voor het aanmoedigende deel. Ik hoop dat ik de overwegingen in de motie zo mag lezen dat "steunt de minister in zijn streven om procedures sneller en minder duur, conflictueus en

belastend te laten verlopen" bedoeld is als "streven om procedures sneller, minder duur, minder conflictueus en minder belastend te laten verlopen".

De heer Wolfsen zegt zelf dat de motie voor een belangrijk deel strekt tot de bevordering van stappen die reeds in gang zijn gezet en waarvan ik ook in het algemeen overleg had aangekondigd dat zij in gang waren gezet. Er is sinds die tijd verder gegaan met onder andere het bevorderen van quickscanonderzoeken bij medici, zodat er een mogelijkheid ontstaat om veel sneller een beeld te krijgen van de kansen van een eventuele procedure en een antwoord op de vraag of een echt deskundigenbericht zinvol is. Het tweede punt is de voorschotregeling. Dat punt gaat meer over de eventuele kosten van een deskundigenonderzoek. Er is gesproken over rechtsbijstand en een eventuele bevoorschotting van de kosten. Dat hangt ook samen met de discussie over het vraagstuk van no cure, no pay, waarover ik binnenkort een advies van de Raad van State hoop te krijgen.

De motie vraagt mij in het bijzonder om te onderzoeken waarom partijen zo laat naar de rechter stappen en waarom sommige procedures zo lang duren. Ik hoop dat de Kamer het met mij eens is dat dit niet primair een statistisch onderzoek moet zijn, maar een analytisch onderzoek naar de factoren die daarbij een rol spelen. Ook bij de gerechten wordt dit soort zaken immers niet separaat geregistreerd. Een precies kwantitatief onderzoek is dus moeilijker.

Vervolgens wordt mij in de motie gevraagd om te bewerkstelligen dat verzekeringsmaatschappijen inzicht geven in de duur van procedures. Ik verzoek de Kamer mij toe te staan dat te lezen als "te bevorderen". "Te bewerkstelligen" betekent namelijk dat het ook daadwerkelijk moet gebeuren, hetgeen uiteindelijk wetgeving zou vereisen met betrekking tot verzekeringsmaatschappijen, terwijl het primair een kwestie van discussie is. De gedetailleerde gegevens zijn naar ik meen ook voor verzekeringsmaatschappijen bedrijfsgegevens. Het gaat mij dan ook primair om het bevorderen van het gevraagde. Ik zal dan ook graag met verzekeringsmaatschappijen in discussie treden om die gegevens los te krijgen.

Donner

Bewerkstelligen betekent zoveel als "het moet gebeuren".

Mevrouw **Van der Laan** (D66): Belangrijk is of er grote verschillen zijn tussen verzekeringsmaatschappijen. Transparantie is natuurlijk altijd van belang, want daardoor kunnen mensen bij de keuze van een verzekeringsmaatschappij weten dat een zaak bij een bepaalde maatschappij twee jaar duurt, terwijl een andere maatschappij gevallen kent die al meer dan tien jaar voortstlepen. Nu kan dit gebeuren op verzoek van het slachtoffer zelf, dat bijvoorbeeld zegt nog helemaal niet toe te zijn aan afronding en eerst te willen afwachten hoe zijn ziektebeeld zich ontwikkelt. Hiervoor kunnen dan ook allerlei redenen zijn. Men hoeft dit niet uit statistisch oogpunt op internet te zetten. Men kan dit toelichten met de verklaring dat een zaak op verzoek van het slachtoffer is uitgesteld of nog niet is afgerond. Momenteel is de situatie gesloten en geheimzinnig, en kan de consument niet kiezen, terwijl wij daar wel naar toe moeten. Men kan als slachtoffer geen vergelijking maken en men weet niet waaraan men toe is. Wij kunnen daar als politici ook heel moeilijk doorheen breken. De minister spreekt van 'bevorderen'. Dat zou mooi zijn, maar ik weet al wat het antwoord daarop zal zijn van verzekeringsmaatschappijen, namelijk nee. Wij hebben dit namelijk al enkele malen gevraagd.

Daarom is er duidelijk gekozen voor de strengere taal, waardoor dit kan werken als een koevoet om onwillige verzekeringsmaatschappijen eens te dwingen om ons meer inzicht te geven waarom deze zaken zich zo lang voortstlepen. Ik begrijp het probleem dat de minister schetst. Ik weet niet of er tussen 'bevorderen' en 'bewerkstelligen' nog een ander woord bestaat, maar als wij zeggen dat het alleen maar gaat om bevorderen, hoeven wij dit helemaal niet op te nemen, want dan zeggen de verzekeringsmaatschappijen sowieso nee. Misschien kan de minister dit met zijn contacten en met het dreigement van de Kamer achter de hand heel actief bevorderen. Dan kunnen wij dit zo eventueel lezen.

Minister **Donner**: Ik heb de indruk dat nu enkele zaken door elkaar heen lopen. Gaat het er nu om dat de verzekeringsmaatschappen aan de

slachtoffers inzicht geven in de mogelijke duur, of dat zij aan mij ± en via mij aan de Kamer ± inzicht geven in de factoren die de duur bepalen, dan wel dat zij aan de consumenten die een verzekering sluiten inzicht geven in de mogelijke duur? Dat zijn drie geheel verschillende partijen, die ook een geheel verschillende benadering vergen. Als het erom gaat dat ik van de verzekeringsmaatschappijen de factoren hoor die bepalen waarom iets zo lang moet duren en welke verschillen bestaan tussen verzekeringsmaatschappijen, is dat iets waarover ik met hen kan gaan praten. Een heel andere vraag is het of zij op voorhand aan slachtoffers inzicht geven in de duur van de behandeling.

Mevrouw **Van der Laan** (D66): Het gaat ons om alle drie, maar op verschillende manieren. Het is logisch dat wat men algemeen beschikbaar zou maken, bijvoorbeeld aan consumenten, van een ander diepteniveau met andere details is dan iets wat men bijvoorbeeld aan de minister zou geven of iets wat onderdeel is van een breder analytisch onderzoek, waarbij het helemaal niet nodig is dat details naar voren komen. Uiteindelijk is het doel om beter inzichtelijk te maken waarom bepaalde verzekeringsmaatschappijen processen zich jaar na jaar laten voortstlepen en slachtoffers zich helemaal dood laten procederen. Dat moeten wij transparant maken. Dit is echt bedoeld als stok achter de deur en als laatste redmiddel, omdat verzekeringsmaatschappijen gewoon niet meewerken.

De heer **Wolfsen** (PvdA): In het verlengde hiervan willen wij de transparantie meer bevorderen die de minister ook noemde ten aanzien van de duur van de afwikkeling van procedures. Ik denk aan mensen die zich willen verzekeren tegen aansprakelijkheid en die een verzekeringsmaatschappij willen kiezen die op een nette en snelle manier claims uitbetaalt. Het gaat erom dat mensen verzekeringsmaatschappijen met elkaar kunnen vergelijken. Dat kan nu in het geheel niet.

Minister **Donner**: Dan krijg ik weer geheel andere vragen. De vraag van mevrouw Van der Laan is duidelijk, namelijk inzicht te geven in de

factoren waardoor procedures bij verschillende verzekeringsmaatschappijen in duur verschillen en van de reden daarvan. U noemt het probleem dat ik als particulier een verzekering aanvraag. Dan zal iedere verzekeringsmaatschappij mij verzekeren dat mijn claims zo snel mogelijk worden afgehandeld. Tegelijkertijd zal men mij verzekeren dat men de claims van anderen zo traag mogelijk zal afhandelen om die zo goed mogelijk van zich af te houden. Dat zijn namelijk de eventuele slachtoffers die niet een verzekering zullen nemen. Ik ben bijvoorbeeld met mijn auto tegen die van hen aangereden en eventueel zal de discussie over de vraag of ik al dan niet verantwoordelijk ben ± dat is de schuldvraag ± veel tijd in beslag nemen. Het is dus belangrijk na te gaan van welke verschillende relaties sprake is. Ik probeer niet de zaak ingewikkeld te maken, maar ik tracht duidelijk te maken over welke relatie wij precies spreken.

De heer **Wolfsen** (PvdA): Ik neem aan dat de minister, als hij een verzekering uitkiest, de voorkeur geeft aan een verzekeringsmaatschappij die, zodra de aansprakelijkheid vaststaat, ook op een snelle en nette manier uitkeert aan mensen die bij hem schade claimen. De verzekeringsmaatschappij betaalt die claims namens hem uit. Dat lijkt mij een nette manier van het afwickelen van zaken.

Minister **Donner**: Ik vermoed dat ik de Kamer bijna blind kan verzekeren dat de verzekeringsmaatschappijen de betaling snel zullen regelen als de aansprakelijkheid vaststaat. Iedereen beweert echter dat de aansprakelijkheid niet vaststaat. Dat is er de reden van dat de werkwijze traag is.

De heer **Wolfsen** (PvdA): En wij weten niet of dat al dan niet waar is. Dat is vervelend.

Minister **Donner**: Dat zal ik nagaan.

De wens om expertise te bundelen, is al met de Raad voor de rechtspraak besproken. Dat is althans een punt dat regelmatig aan de orde komt.

Ook het melden aan de Ombudsman zal ik aan de orde stellen. In dat kader wordt eveneens de term 'bewerkstelligen' gebruikt. Ook wat dat betreft kan ik niet op voorhand verzekeren dat dit wordt geregeld.

Donner

Het woord 'bewerkstelligen' zou dan betrekking hebben op een werkelijke regeling op dit punt. Ik vermoed dat de Kamer meent dat dit niet het eerste is.

Het Tilburgproject loopt. Ik vermoed dat ook de Kamer wordt ingelicht, zodra de uitkomsten daarvan bekend zijn. Het is echter van belang dat eerst dat proces goed verloopt.

Met de door mij geplaatste kanttekeningen beschouw ik de motie als ondersteuning van het beleid. Ik kan de Kamer niet aanraden die motie aan te nemen, maar ik zal die in dank aanvaarden.

Mevrouw **Van der Laan** (D66): Over de Tilburgnormen merk ik op dat het juist is dat die nu worden ontwikkeld en dat wij nog niet precies weten welke richting het op gaat. Wel is het duidelijk dat daar een groot expertisecentrum zal komen en dat het, als dat centrum goed werkt, voor verzekeraars en slachtoffers van het grootste belang is dat zij een beroep op die expertise kunnen doen. Op die manier is het mogelijk de zaak snel op te lossen. Daarbij is het van belang dat er een bepaalde vorm van uniformiteit ontstaat, zodat mensen in Maastricht niet met een totaal andere schadevergoeding te maken krijgen dan personen in Leeuwarden. Dat zou immers bizar zijn. Met de motie verzoeken wij de regering dan ook nu al de gedachten te laten gaan over de manier waarop die normen straks daadwerkelijk een bijdrage kunnen leveren aan het verkorten van de procedures. Het is dus niet de bedoeling te zeggen dat wij afwachten en dat wij onze gedachten daarover pas laten gaan als die normen bekend zijn.

Minister **Donner**: Ik moet eerst bekend zijn met de normen, voordat ik kan bevorderen dat die claims worden afgehandeld. Een van de aantrekkelijkheden in dit land is juist dat er sprake is van een zekere decentraliteit. Als wij dat alles uniform willen regelen, is er sprake van moeilijkheden. Ik herhaal dat het proces loopt.

Mevrouw Van der Laan pleit ervoor alvast de gedachten te laten gaan over de wijze waarop een en ander zo goed mogelijk kan worden ingevoerd op het moment dat die uitkomsten beschikbaar zijn. Ik zal dat ter hand nemen om ervoor te

zorgen dat wij op dit terrein inderdaad snel voortgang boeken.

De beraadslaging wordt gesloten.

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van een algemeen overleg op 14 december 2004 over het **prostitutiebeleid**.

De heer **Rouvoet** (ChristenUnie): Mevrouw de voorzitter. Wij hebben voor het kerstreecs een algemeen overleg gehad over het prostitutiebeleid. Daarin is een hoop aan de orde gekomen. Uiteraard zullen wij dat niet overdoen. Ik heb toen gezegd dat ik overwoog met een motie te komen over een onderwerp waarmee de Kamer zich eerder heeft beziggehouden, namelijk de illegale prostitutie. Ik hoop dat nu niet verder toe te lichten. Mijn fractie en een aantal collega's zijn van mening dat wij alles op alles moeten zetten om het grote probleem van de illegale prostitutie aan te pakken.

Ik laat het bij het voorlezen van de motie. Het algemeen overleg was al weer een tijdje geleden, maar de minister zal het zich herinneren.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat \pm niet zelden gedwongen \pm tewerkstelling in de prostitutie één van de belangrijkste drijfveren is achter de internationale mensenhandel;

overwegende dat het VN-Protocol inzake de preventie, bestrijding en bestraffing van mensenhandel, in het bijzonder vrouwenhandel en kinderhandel (trb. 2004, 35) onder meer verplicht tot:

- strafbaarstelling van het verstrekken of in ontvangst nemen van betalingen of voordelen teneinde de instemming van een persoon te verkrijgen die zeggenschap heeft over een andere persoon, ten behoeve van seksuele uitbuiting (artikelen 3 en 5);
- een alomvattend beleid, teneinde mensenhandel te voorkomen en te bestrijden (artikel 9, lid 1);
- wetgevende of andere maatregelen,

teneinde de vraag te ontmoedigen die alle vormen van uitbuiting van mensen, in het bijzonder van vrouwen en kinderen, die tot mensenhandel leidt, stimuleert (artikel 9, lid 5);

overwegende dat illegale prostituees in veel gevallen slachtoffer zijn van mensenhandel in de zin van bovengenoemd protocol (artikel 3);

verzoekt de regering, zich te bezinnen op maatregelen die erop zijn gericht de vraag naar het gebruikmaken van diensten van illegale prostituees te ontmoedigen, waaronder de strafbaarstelling van de prostituuant, die gebruikmaakt van de diensten van een prostituee, van wie hij vermoedt of redelijkerwijs kan vermoeden, dat deze zich illegaal in Nederland ophoudt,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Rouvoet, Van der Staaij, De Pater-van der Meer, Van der Laan en Örgü. Zij krijgt nr. 48 (25437).

De heer **Van der Staaij** (SGP): Mevrouw de voorzitter. Het is inderdaad al weer een paar weken geleden dat wij het debat hebben gevoerd. Nu is niet het moment om het over te doen. Ik voel wel de behoefte om op één onderdeel nu terug te komen. Dat is het onderdeel van het plan van aanpak waar de opheffing van tippelzones als een knelpunt wordt aangemerkt, omdat de opheffing van tippelzones door een aantal gemeenten problemen zou kunnen opleveren. Als maatregel wordt daarom voorgesteld, de voor- en nadelen van een tippelzone onder de aandacht van de gemeenten te brengen. Ik waardeer de betrokkenheid van het kabinet om te kijken hoe het gemeentelijk beleid in dezen ondersteund kan worden, maar ik zou het jammer vinden als door de aanduiding van de opheffing van tippelzones als knelpunt de kleur van die maatregel is om opheffing van tippelzones tegen te gaan. Juist als je kijkt naar de positie van de betrokken prostituees en die zwaar laat meewegen, moet je vaststellen dat tippelzones verweven zijn met mensenwaardige situaties, spiralen van verslaving en prostitutie. Zo